

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/692/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225439
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112225439.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35807598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36864421, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č. k. 14C/245/2012-73 zo dňa 19.3. 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 4.951,37 eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 990,27 eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín, ktorý prijal žiadosť na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci dlžníka (povinného) Stanislav Kršiak, pod sp. zn. súdneho exekútora EX 15087/2010, avšak v zákonnej procesnej lehote 15 dní od prijatia tejto žiadosti exekučný súd nerozhodol o nej podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného v čase podania žiadosti napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 10.5. 2011, pričom k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 225 dní). Od podania žiadosti o poverenie na exekúciu dňa 10.12.2010 do vydania rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na exekúciu dňa 11.4.2011 exekučným súdom uplynula doba 4 mesiace. Dôsledkom takéhoto postupu a odmietnutia poveriť exekútora vykonaním exekúcie bolo znemožnenie výkonu vykonateľného rozhodnutia, čo malo za následok nemožnosť žalobcu dovolať sa svojho práva na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere, priznaného rozhodcovským rozsudkom, pre založenie prekážky veci rozhodnutej na všeobecnom súde. Žalobcovi teda bolo štátom znemožnené reálne sa domôcť istiny s príslušenstvom, ktorú povinnému poskytol na základe zmluvy o úvere a preto sa tejto istiny domáhal ako vzniknutej škody a zároveň aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20% z tejto istiny s príslušenstvom. Na skutkový stav súd prvého stupňa aplikoval § 3 ods. 1 písm. d), § 6 ods. 1,2, 4, § 9 ods. 1, 2, § 15, § 16 a § 17 ods. 1,2,3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ustanovenie § 44 ods. 2,3, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku, Ústavu SR a Smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993. Súd prvého stupňa v danom prípade skúmal, či boli dané predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu a to existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Za nesprávny úradný postup možno považovať aj porušenie povinnosti štátneho orgánu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, ako aj postup v rozpore s platnými právnymi normami. Podľa ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 a u ust. § 41 ods.2 písm.d/ Exekučného poriadku vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia pre exekúciu sa nevzťahuje na rozhodnutie o exekučnom titule, ktorým je rozhodnutie rozhodcovského súdu. Povinnosťou orgánu

štátu teda je len v 15-dňovej lehote vydať poverenie na exekúciu, ak exekučný titul spĺňa zákonom stanovené podmienky a takýto postup vyplýval aj zo znenia ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku účinného pred novelou č. 102/2011 Z.z.. Postup súdu, ktorý rozhodol o zamietnutí poverenia na exekúciu v lehote 4 mesiace od podania návrhu nemožno označiť za rozporný so zákonom a lehotu, v ktorom bolo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o poverenie na exekúciu vydané, nemožno charakterizovať ako prietahy v súdnom konaní. Exekučný súd nepochybil vo svojom úradnom postupe, keďže aplikoval normy medzinárodného práva, ktorými je SR ako člen Európskej únie viazaná a ktoré majú prednosť pre ustanoveniami slovenského právneho poriadku a poskytol spotrebiteľovi potrebnú súdnu ochranu pred nekalými zmluvnými podmienkami. V danom prípade teda nebol preukázaný žiaden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu a to nesprávny úradný postup, ani vznik škody v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom ani výška nejakej škody. Žalobca poskytol povinnému v exekúcii úver v určitej výške, avšak nebol predložený žiadny dôkaz o tom, kedy mala žalobcovi vzniknúť škoda jeho nezaplatením ani ako k jej výpočtu dospel; čo presne obsahuje dlžná istina, čo je jej príslušenstvom a koľko bolo z uvedeného dlhu už povinným medzitým uhradené a že za zostatok neuhradeného dlhu zodpovedá práve žalovaná. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa dospel k záveru, že nie je možné žalobcovi priznať náhradu škody spočívajúcu v nevyhnutnej istine s príslušenstvom ani nemajetkovú ujmu z dôvodu nesplnenia preukázania zákonných predpokladov zodpovednosti žalovanej za akúkoľvek škodu, v tejto súvislosti a preto súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., keď účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na to, že súd prvého stupňa nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Ak tak spravil, odňal tým jeho právo na konanie pred súdom. Sudcu, ktorý vydal napadnutý rozsudok nepovažoval za nestranného. Poukázal na to, že súd prvého stupňa rozhodol bez toho, aby mu umožnil s cieľom ovplyvniť rozhodnutie, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Poukázal na to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, jeho právo na kontradiktórny súdny proces tým bolo porušené. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, ktorého rozsah a obsah si určil sám a vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Dôvodil, že pokiaľ žalovaný nereagoval na výzvu súdu prvého stupňa, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p.. Žalobcovi nebolo z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, akou úvahou súd prvého stupňa dospel k tomu, že majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla. V časti zamietnutia žaloby o náhrade skutočnej škody, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné. Žalobca hodlal v konaní predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd prvého stupňa však dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offa, žalobcu nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Podľa žalobcu súd prvého stupňa vôbec nevyvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj jeho práv na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za vnútorne rozporné, nakoľko súd prvého stupňa nekonštatoval zistené porušenie práva a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby

žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 42 ods.3 O.s.p. aj náležitosti podľa § 205 ods.1 O.s.p. s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu žalobcom podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Dôvody odvolania možno rozdeliť na dve skupiny a to na dôvody odvolania týkajúce sa väd konania a dôvody odvolania týkajúce sa väd rozhodnutia. Odvolací súd sa prioritne zamerl na žalobcom tvrdené vady konania podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a g/ O.s.p. spočívajúce v tvrdení žalobcu, že sa mu ako účastníkovi konania, postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Preskúmovacia činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto skúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Zároveň je viazaný dôvodmi vymedzenými v odvolaní. Okrem nich musí odvolací súd z úradnej povinnosti prihliadať na vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci aj vtedy, ak by v odvolaní neboli uplatnené (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Takýto následok budú mať predovšetkým vady vzniknuté nesplnením niektorej z procesných podmienok, účasťou vylúčeného sudcu pri rozhodovaní, odňatím možnosti niektorému z účastníkov konať, porušením predpisu o spôsobe vykonania dôkazného prostriedku a pod.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Je spojená s faktickou činnosťou súdu, nie s jeho právnym posúdením. O procesnú vadu ide aj vtedy, ak súd nerozhodol o procesnom návrhu účastníka konania.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca vo svojom podaní zo dňa 13.03.2014 doručenému súdu 14.03.2014 podal návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., a to do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu na nestranný súd. K návrhu pripojil ústavnú sťažnosť bez uvedenia dátumu.

Súd prvého stupňa o tomto procesnom návrhu nerozhodol a v odôvodnení svojho rozhodnutia len uviedol, že z nálezu ÚS/436/2013-11 zo dňa 12.09.2013 bolo zistené, že o námietke zaujatosti, ktorú opätovne predniesol žalobca, bolo už Ústavným súdom rozhodnuté tak, že sťažnosť bola považovaná za neopodstatnenú, preto podľa § 15a ods. 4 O.s.p. na ňu neprihliadal. Uvedeným postupom tak súd prvého stupňa odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Táto procesná vada je zároveň dôvodom, pre ktorý musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie napadnuté takouto procesnou vadou nie je možné považovať za správne. (Uznesenie NS SR zo dňa 31. júla 2014 sp. zn. 2 Oboer/74/2013).

Hoci obdobný návrh na prerušenie konania zo dňa 30.8.2013, ku ktorému žalobca priložil ústavnú sťažnosť zo dňa 13.12.2012 súd prvého stupňa zamietol uznesením č.k. 14C/245/2012-30 zo dňa 4.9.2013, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8Co/72/2013-52 zo dňa 28.11.2013, bolo potrebné opätovný návrh na prerušenie konania zo dňa 13.03.2014 považovať za nový návrh na prerušenie konania s ohľadom na to, že spolu s ním predložená ústavná sťažnosť nebola datovaná a nebolo možné bez ďalšieho šetrenia ustáliť, či ide o tú istú ústavnú sťažnosť ako v prvom návrhu na prerušenie konania. Preto v zmysle zásady, že o každom procesnom návrhu účastníka je potrebné rozhodnúť, bol súd prvého stupňa povinný rozhodnúť aj o tomto procesnom návrhu.

Odvolačný súd zaoberal tvrdením žalobcu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané vylúčeným sudcom. V ustanovení § 14 O.s.p. sú upravené podmienky, ktorých splnenie má za následok, že sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Predmetný dôvod odvolania, sa však výslovne obmedzuje len na rozhodovanie vylúčeného sudcu. Námietka odvolateľa o tom, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vydal vylúčený sudca, predstavuje odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.. Jej dôvodnosť posudzuje vždy odvolací súd bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd (§ 16 O.s.p.). Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Trenčín JUDr. Miline Jánoškovej. Krajský súd v Trenčíne na námietku zaujatosti uznesením pod č.k. 4NcC/155/2012-9 zo dňa 19.októbra 2012 rozhodol, že JUDr. Milina Jánošková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci. Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany žalobcu dospel k záveru, že na strane zákonného sudcu nie je existencia žiadnej okolnosti, ktorá by ho v zmysle § 14 a nasl. O.s.p., vylučovala z prejednávania a rozhodovania vo veci vzhľadom na pomer k veci a účastníkom konania. Z obsahu spisu vyplýva, že o sudkyňi JUDr. Miline Jánoškovej bolo odvolacím súdom už rozhodnuté, z prejednávania a rozhodnutia veci nebola vylúčená a z obsahu spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti z hľadiska ust. § 14 ods. 1 O.s.p., ktoré by mohli predstavovať dôvod na jej vylúčenie a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov žalobcu. Dôvodom na pochybnosti o nezaujatosti namietaného sudcu, nemôžu byť ani úvahy žalobcu založené na skutočnosti, že súd prvého stupňa svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane žalobcu, lebo táto skutočnosť sama o sebe nevyplýva nič o vzťahu namietaného sudcu k účastníkom a k prejednávanej veci a nemožno z nej odvodiť, že by bola spôsobilá ovplyvniť jeho nestranné rozhodnutie. Z uvedených dôvodov, teda odvolací súd v tomto smere uplatnenú odvolaciu námietku žalobcu, považoval za nedôvodnú.

Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa sa odvolací súd ďalšími námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní nezaoberal.

Pretože procesný postup súdu prvého stupňa nebol z hľadiska odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. správny, odvolací súd z dôvodov uvedených vyššie, podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie .

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní posúdi návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a rozhodne o ňom. V konaní bude postupovať v súlade s procesnými predpismi upravujúcimi postup súdu prvého stupňa, najmä § 117 ods. 1, § 118 a tých, ktoré sa týkajú vedenia konania a pojednávania, vykoná dokazovanie a vo veci rozhodne rozsudkom s náležitosťami podľa § 157 O.s.p.. Súd prvého stupňa svojim procesným postupom poskytne účastníkom konania možnosť realizovať procesné práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky a Občianskym súdnym poriadkom (§ 123), pričom sa bude zaoberať aj prípadnými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi účastníkov a vo veci opätovne rozhodne.

Súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 226 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci, podľa § 224 ods. 3 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.